

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום סהר

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כתיבה:
סילבי קשה

כתב בכיר:
אלי תבור

צלם המערכת:
אריה קרו

חברי המערכת:
מנשה בדריר, שירי גלור, לילי גלור, רייז הורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסוף, יוסף אבימלך, אביבה סהר, עמיס קינג, שלמה סור.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 26785, 2785
ת. ד. 136. מען למברקס: "עולמפרסט"
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 31139.
התפוצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

9.6.72

נוקקים לחברה קלילה בשעות הפנאי שלהם. הולכת ומתרחבת שיכבה מקומית - צעירים וגם מבוגרים - המבקשים יותר ויותר את בילויים במועדוני הלילה.

את הביקוש הזה מוכנות לספק לא אמני יות מפקוקות שעברו את כל גמלי הים התיכון, כי אם צעירות בנות הארץ אשר נטשו את ביתן במטרה ברורה לבחור בדרך כזו לקריירה. בדרך כלל הן בנות מושבות או שכונות קטנות, אשר עניינהן סונחרו מאורות הכרך הגדול. הן מגיעות העירה משתכרות בקושי כפקידונות, ומאליהן כמ' עט נכנסות למעגל העשיית השעשועים. על רקע הרי זה צמחה שלוש הנצרות שהגיעו במכונית האו"ם לעזה.

כתבת-השער של השבוע, טרי מחקרים של שני הכתבים, באה להאיר פינה אפולית זו של החיים הצבוריים, גם לעיני אלה שלא ידעו עד כה על קיומה או לא שמו אליה לב. פינה שעלולה להצמיח פרשות נוספות, יאולי מסובכות הרבה יותר, מאשר הנסיעה לעזה.

***

השבוע, כאשר חזר שר האוצר מסיור-הבזק האחרון שלו בארצות-הברית, היו בפיו בשרות גדולות: אם תימשך הבורות נוכח לסמוך על גשם של דולארים. והשוב לאין ערוך יות: יהדות אמריקה מוכנה לשלם את מותניה ולתרום לקליטת-העלה הגדולה הצפויה השנה ממזרח-אירופה. כי מתרים מנוסה, הציע שר האוצר הצעה פור-פולארית הרבה יותר מהצעות-המסיים הי-רגילות שלו. הצעתו להגדיל במידה ניכרת את מספר השליחים מן הארץ, על מנת שאלה יקיימו מגע הדוק עם יהודי אמריקה. יעודרו עוד יותר את זרם התרומות. סיסמת מייבצע זה עלולה להיות: בערך: "כל העם שליח" הפוטנציאליים. מגיע להם בהחלט ליטעו פעם לאמריקה. אבל אם מדוברות לטובת העניין - האם לא יהיה זול יותר להטיס את העילים עצמם שר מאירופה לאמריקה?

העולם הזה

מכתבים

מתנכרת להם, משיפלה אותם, וסוגרת אותם כנצטו הכרת. לפי תאורו של אורי אבנרי על ביקורו בארצות-הברית, מסתבר כי הישר הוא הנכון, כי היהודים הם שיוצאים את עצמם בנטו, והם שיוצאים חיוץ בינם לבין שכניהם.

לפי קריאת העתונות היהודית באמריקה, ולפי מחקרים על יהדות ארצות-הברית, נר' אה לי שחששם על מנהיגי יהדות זו הוא הפחד: הם חוששים מהתחלוללות, ולא מהת-בדלות. כפי שמר אבנרי מנסה לתאר.

אפרים בכור, תל-אביב

אלמדינה

ברצוני להניב על סאמרו של ח"כ בני ארליצור (העולם הזה 1111), ולו גם בעילום שם. צר לי מאוד ששניו כה חשוב, כמו פרשת אלמדינה, הוצג באופן חד-צדדי מבלי להביא את עמדת הצד שכנגד. שר לי כמה הערות לענין זה.

ביוני 1948 כבר היו בארץ כמויות נשק ניכרות, הודות לפעולות רכש בצ'כיה, צר' פת, שוודיה, ברזיל ומקסיקו. באותה תקופה כבר הגיעו צה"ל לרוויה בנשק 1300, ואין זה נכון שהיו בארץ בכר הכל 300 רובים. ברשותה של ההגנה היו 11,291.47, 11 אקד' רובים. איננו מכין גם איד הששת אלפי הרובים שהיו באלמדינה, לפי דברי ח"כ בואליצור. היו ספקים לחימוש 30 אלף לוחמים.

באשר לפרשת אלמדינה עצמה, מדוע אינו כס תולים את הקולר בצווארו של ח"כ בניו, שמר להכניע לנציג המיכת אלמכסדרוני בכפר ויתקין ותצהיר אז, לא קיבלתי הן ראות מבוינו ולא אקבל זאת ומד' אין זה נכון שאנשי האצ"ל לא פתחו באש בהגיע אלמדינה לחוף תל-אביב. אנשי הי-אצ"ל שתפסו עמדות לאורך החוף הירוק, פתחו באש מקלעים ורובים על מטה הי-מלמ"ח ומטה חיל-הים.

ואם לא הפרקים האלה הם העיקר, ה' עיקר היא השאלה, מדוע רצה האצ"ל בהבאת הנשק להמסניו ומה היו תכניתיו? קורא, תל-אביב

תשובה לשאלה

פרסמתם (העולם הזה 1108) את מכתבו של עסאם קאסם, תחת הכותרת, "דרווי שר אל". ואיד שאומרים, לכל שאלה יש תשובה. והנה לשאלה של קאסם, מדוע ממשלה הי-ממשלה להפלות את הדרוויים לרעה למרות נאמנותם למדינה, היו שתי תשובות ולא דקה אחת. הראשונה באה מסולימאן כיר והשנייה מאליאס מועמר (העולם הזה 1111) ואני עוד מסיקה עכשיו תשובה שלישית. אבל התשובה שלי תהיה בצורת שאלה למר קאסם. והנה היא:

איך תרצה שהממשלה תעניק לך שוויון זכויות מלא ואיד תרצה שתאמין בר, ואתה בוראם המתרחק מלאומי? אל תשכח שהי-ממשלה חושבת על זה ונוהרת מבני-אדם כאלה. ועכשיו אני פונה לאחים סולימאן ואליאס ומורה להם על תשובותיהם הצודק קיט לעסאם.

במדור מכתבים למערכת (העולם הזה 1112), התפרסם הסיפור של חייל צה"ל, שמצא בעלון בתיכפר עממי בדיחה על הערבים. אהנו פה, אחרי שקראנו את הי-הערבים.

כוכבת הררית ולגיונר רומאי

ספור הזה, שואלים: מי הוא האחראי על הענינים האלה? האם זה המורה או שר-החנינו? בכבודו ובעצמו. או האם זאת היא המדיניות הכללית של הממשלה? לנבי העם הערבי? מי הוא המתכנן הסתה שלמה כואל?

אנו פונים לשר החינוך בזה: לפני הדשים מספר הואטמו מורים ערביים בכר, שהם מסיתים נגד העם היהודי ומדינת ישראל. אחר המורים האלה או השולך לבתי-כולל. לשישה מורים גם פוטרו באשמה זו מתפ-קידם. אשמת הראשון היתה קריאת שיר, בו הוא מבליט את נעונו לזכרו ההרוס. אשמת השניים הנותרים היתה פרסום מא-מרים כהם מתחו ביקורת על מדיניות משר החינוך והתברכות בשטח הערבי. נש-אלת השאלה: מי הוא המסית? המורים הערבים הסובלים ממדיניות הדיכוי הנפשי והלאומי, או המורה היהודי שהתיר לפרסם בדיחה כבתי-ספרו בה מתוארים הערבים כנרועים מהחורבן?

תופיק סלימאן, נצרת

הרואה את הנודר

אני מכינה שעונכם נפל על עצמו את התפקיד להיות נציג הקרמה החברתית בכל השטחים. אחרי שנסיתם להחריר את תורתו של ניל באמצעות מאמריו של רוקה זרא, לקחתם על עצמכם לטעות העמולה גם לשרי-טר רוד לליהה בעיות (העולם הזה 1112). אלא שהפעם נדמה לי שאחרתם במקצת את הרכבת, אני עצמי ילדתי בארץ לפי שיטה זו כבר לפני שמונה שנים, ומכעט כל הכרז-תי ושכנותי קיבלו את עקרונות התורה מבלי שימראו את העולם הזה.

דרורה קולר, תל-אביב

מאמרם על שיטת הלירה ללא פחד, מצא-חן בעיני. הייתי רוצה לדעת היכן אפשר למצוא חומר נכף על נושא זה, והיכן מתי-קיימים קורסים לשיטת לידה זו.

צ. נ, תל-אביב

בעברית הופיע הספר לידה ללא פחד של ד"ר ויטניבסקי. בהל-אביב מתקיימים שינוי-י הדרכה ליד בית הילדות בקריה.

שאלה של טעם

נדמה לי שעשייתם ענין רב לסופר הצעיר אורי אורלב, בביקורת על ספרו "עד מהרה" (העולם הזה 1110). קראתי את הספר ולי-דעתי מגלה אורי כשרונות ספרותיים, ולי-החלם אינו ראוי לביקורת כזאת. אולם זאת שאלה של טעם. ויכול היה במקרהם לציין אם נהנה מספר או לא, ומה יש לו להעיר. אולם לאסוף את כל הקטעים הנזכרים לשתי-ההשגה ולפרסמם יחד, אין זו ביקורת-ראויה. אילו הייתם אוספים את כל קטעי-המשלל מכתבי שקספיר ומפרסמים אותם יחד, יכול היה הקורא גם כן לקבל את הרושם ששקספיר כתב את ורק פורנוגרפיה. יהודה סליוב, ירושלים

היי חיה

אני לא יודע מה יש לכם נגד חיה הררית, שנתתם כותרת כה מעליבה לסיפוריה על עבודתה בכרם בחיפה, כמו, הכוכבת עושה סגנונה" (העולם הזה 1112). טוב, אז היא עושה כפוננה, אז מה? זה אחר-מאותם הרבים שאנשים עושים ושלא צריך לתת להם פירסומה, וביחוד לא בכותרת בעתון.

ניסן קטלון, חיפה

מדוע צריכה שחקנית יהודיה, ועוד ישראלית, לשחק תפקיד ראשי בכרם העושה תעמולה למען הנצרות?

דליה שפר, חיפה

אם אמנם נשארה חיה הררית, אחרי שי-הגיעה לפרסום עולמי ולכוכבות, צריכה צנועה שאינה מתייחסת במולדתה, והרואה את ביתה בישראל, אני כבוד שמגיעה לה-בהחלט התרעה הסמונים, שבמקרים אחרים היא פשית והכרת טעם.

כ. מילמן, תל-אביב

הייתי בטוח שחיה הררית היא הכוכבת הישראלית הראשונה אחרי אלפייס שנה, ולפי סיפוריה מתברר שהיא דמות מלפני אלפייס שנה. אז מה המיוחד שבכר?

אבנר פולישוק, פתח תקוה

על המיוחד בדמות של כוכבת אחרי אלפייס שנה, בדמות מלפני אלפייס שנה, ראה תמונה.

אז ראש ההר

הרשנוני לתקן כמה פרטים ברישימתכם "הברכה ישועית" (העולם הזה 1110): כאשר העפילתי על ראס-דינ' בחבש, עשיתי זאת תוך תקופה של 12 יום, לה הייתי זכאי בחופשה, ולא על חשבון זמן שירותי כי-שליח המכונית היהודית. ראשי המחלקה לי-חינוך ותרבות תוניסיה בנולה, לא נתקו עמי יום קשר וסגירת בתי-הספר בקרב הפלטים לא באה בעקבות ניתוק קשרים. הסיבה הי-אמיתית: התקציב לפעולה בין 30 אלף הפלטים נקבע על-ידי המחלקה 400-רולר לחודש, וגם ככה זה הגיע בדריר-לכל באיחור רב.

אשר לפניה לח"כ ישראל ישעיהו לשמש כבורר: עד כמה שידוע לי, עשה זאת מנהל המחלקה ה"ר המיאל, ומר ישעיהו סויב. מכיוון שכר, יש להניח שמר ישעיהו איננו חושש מפני נעילת דלת השליחות בפניו על-ידי המחלקה הנ"ל, שראשיה הם אנשי המפלגה הדתית-לאומית. אבנ, מר ישעיהו ביקר איתךד כבש, הוא עשה את הדרך באיחוישא. כפי שידוע לי על חשי-בונן הפרטי.

משה בריזדא, תל-אביב

זקן וספר

אני רואה שאתם מדפיסים בקביעות כו-פרטים של מירד שיר. הרעיון יפה והסיפורים יפים, אבל התמונה שאתם מדפיסים אל סופרים אלה היא איומה. כבר ראיתי את מירד שיר כמה פעמים, ברחוב ומעט במת התרצאות, לא אניר שהוא הגבר הכי יפה בעולם, אבל פרצוף איום שכזה, אין לי בכלל. אולי בסעות בולבלת שם ולקחתם תמונה של רכפיו?

חנה ברגשטיין, תל-אביב

דעתי התמונה בעמוד האחרון של העולם הזה אינה התאימה למירד שיר, אלא לי-איה רב מאגודת ישראל.

הרמזים ברישימתו של מירד שיר (העולם הזה 1111) נסים מדי חתי משמע, ככל פורנוגרף הגון היה עליו להוסיף, כי כל זיהוי עם אנשים החיים עמנו כיום הוא מקרי. נראה כי כל הופים, כמסמו פוסל, נתגלגלו לידו לפני זמן מה יצירתית-בחרוים. אם כי של שיר, "רומי מדרג"י בחרוים, אם כי ניכר בכפר זה שנכתב מתוך כנות, על כל פנים הספר כולו הוא כוסר. מה שמתמיה ביותר, הוא שחוננו העצמי של הסופר ודברי הוהרה והשיבה העצמי שהוא שמעו כסוף הספר, דברים המזכירים את שחצנותו של סופר אחר - מוכיזונו. שמח אני לי-ציין כי וקנתו, זקנו, של מירד שיר לא ביישו את נעוריו.

משה וינגר, תל-אביב

עיר, ראשה בשמים

נא לפנות אל אנשי המדע שרוצים להת-קרב לירת, למקוריים, למארים ואמירו-לי-שמש על-ידי רקסתי או פלנטים מלאכותיים, ולהרויטם כי זה מסוכן מאוד ולא יצלחו במטרתם. פעם אנשי דוד ההפלה אמרו: הבח נלכנה לבנים. ונבנה עיר וראשה בשמים על נפוז על כל הארץ. כמיהם, כן גם הרובים האמריקאים לא יכולים הצליח בכסיונותיהם. יש אין בכוח האנוש למרות כוחותיה האולטרה-טכניים-מדיניים, להוריד את הקדושי-ברוהוא מסמנו על-הינת הפטרון או השלט האבסולוטי של-הבריאה.

עמי הנאמן של הקדושי-ברוהוא,

יוחנן הנחמס בן-דוד, ירושלים